

CIVILIZOVANA PORODICA

Ako je porodica osnova društva a osnova porodice podjela zaduženja između muža i žene a odgoj djece najbitnija funkcija porodice, onda je takvo društvo zaista civilizovano.

U islamskom načinu života ovakva porodica pruža okruženje gdje pozitivne ljudske osobine i vrijednosti mogu nesmetano da se razvijaju kod budućih generacija.

Ove lijepe osobine ne mogu da prežive van porodice. Drugim riječima, kada vanbračni odnosi i vanbračna djeca postanu sastavni dio društva i odnos između muškarca i žene bude baziran na strastima, požudi i nagonima, a zaduženja u porodici ne budu podijeljena na osnovu porodičnih odgovornosti i prirodnih nadarenosti. Kada uloga žene postane ta da bude fizički privlačna i zavodljiva, i kada je "oslobode" od njene uloge da odgaja djecu, i kada svojom voljom odabere da radije bude stjuardesa u avionu, hotelu ili brodu radi materijalne dobiti nego da odgaja nove naraštaje ljudskih bića, i kada se materijalna dobit bude više uvažavala i smatrala bitnijom i časnijom od odgoja ljudskog karaktera - onda je takvo društvo nazadno ili u islamskoj terminologiji "džahilsko društvo".

Struktura porodice i odnos među spolovima određuju karakter društva i da li je to društvo civilizovano ili nazadno, islamsko ili džahilsko.

Društva koja daju prednost fizičkim strastima i životinjskim moralima se ne mogu smatrati civilizovanim, svejedno koliko su napredna u poljima industrije i nauke. To je jedino mjerilo koja nikada ne griješi u čuvanju društvenog napretka.

U svim modernim džahilskim društvima, termin moralnosti je ograničen do te mjere da u njega nisu svrstane ni odlike koje razlikuju čovjeka od životinje. U takvim društvima vanbračne veze i odnosi, pa čak ni homoseksualnost se ne smatraju nemoralnim. Etika je ograničena samo na stvari vezane za ekonomiju ili neke političke odnose koje spadaju u državne interese.

U džahilskim društvima, pisci i novinari savjetuju one koji nisu u braku, ali i one koji su u braku, da su takozvane veze za jednu noć ili veze samo radi ispunjavanja seksualne potrebe pozitivna stvar i da nisu nemoralne. Međutim, da je nemoralno ukoliko momak ili djevojka koristi svoga partnera samo za seks ne osjećajući neku ljubav prema njemu, ili da je ružno ukoliko žena ostane u braku i čuva svoju čednost ukoliko više nema ljubavi prema svome mužu nego da bi trebala da pronade novog ljubavnika.

Linija ljudskog progresa ide prema gore od životinjskih nagona prema višim vrijednostima i sposobnosti da se kontrolišu i usmjere te strasti. Društvo koje napreduje temelji se na porodičnom sistemu gdje ljudske strasti pronalaze zadovoljstvo u isto vrijeme osiguravajući budućim naraštajima odgoj koji će omogućiti dalji razvoj društva i pozitivnih ljudskih osobina. Očito je da društvo koje planira da kontrolišu životinjske nagone i osobine i u isto vrijeme pruža mogućnost razvoja pozitivnih ljudskih osobina mora štiti mir i stabilnost te iste porodice da bi ona uspjela da obavlja svoje zadatke neometano. Na drugu stranu ukoliko se nemoralna učenja i otrovna došaptavanja puste da

se nekontrolisano šire tim društvom i ukoliko se dopusti razmišljanje o vanbračnim odnosima onda takvo društvo nikada neće pronaći svoj mir i prostor za razvijanjem.

Tako da su samo islamske vrline i islamski moral, islamska učenja i zaštita dostojne da budu smjernice i granice jednog društva kao i jedino mjerilo ljudskog napretka. Islam je jedina stvarna civilizacija i samo je islamsko društvo stvarno civilizovano.

Prevedeno sa engleskog.

Autor: Seid Kutb

Izvor: <http://alsiraat.co.uk/articles/civilised-family-system-ustadh-sayyed-qutb> <http://istina.ba>